

นิทาน เรื่อง

ดอกไม้กับสองพี่น้อง

ณ หมู่บ้านอันแสนห่างไกล มีบ้านหลังเล็กๆอยู่หลังหนึ่ง
โดยมีคุณแม่ พี่ชาย และน้องชายอาศัยอยู่

แต่ดูเหมือนว่าพี่น้องคู่นี้จะไม่ค่อยถูกกันสักเท่าไร
และมักจะทะเลาะกันอยู่บ่อยครั้ง

จนวันหนึ่งคุณแม่ได้ให้ทั้งสองหา ดอกไอริส ในป่า
หากใครหาพบก่อนคนนั้นจะเป็นผู้ชนะ!

วันรุ่งขึ้นทั้งสองพี่น้อง
จึงมุ่งหน้าเข้าป่าตั้งแต่เช้ามืด
ทั้งสองต่างแยกย้ายกันหา
ดอกไอริสโดยไม่คุยกันเลยสักคำ

เวลาผ่านไปเที่ยงวัน
สักพักน้องชายก็ได้หาดอกไอริสนเจอเป็นคนแรก

เมื่อพี่ชายได้เห็นดังนั้นก็โมโหสุดขีด
ด้วยความร้อน และความเหนื่อยล้า

ทำให้พี่ชายได้ใช้กำลังตรงเข้าไปแย่งดอกไอริสจากน้องชาย
ทำให้ทั้งคู่ทะเลาะกันจนถึงเวลาเย็น...

เพื่อทั้งคู่กลับมาสุขภาพของทั้งคู่นั้น
มอมแมมไปหมดทั้งตัว อีกทั้งดอกไวยีสนั้น
ก็ได้ขาดกระจายอยู่บนมือทั้งสองคน

คุณแม่เมื่อเห็นดังนั้น
ก็ได้อ่านไปโอบกอดทั้งสอง
พร้อมกล่าวว่า...

"ดอกไม้สีนั้น คือตัวแทนของความกล้าหาญ และความสามัคคี
ลูกทั้งสองคนกล้าหาญมากที่ฝ่าฟันหาดอกไม้จนเจอ
แต่สุดท้ายทุกอย่างก็พังลงเพียงเพราะลูกทั้งสองนั้นไม่มีความสามัคคี
หากลูกทั้งสองคนร่วมมือกัน
ดอกไม้ดอกนั้นก็คงแบ่งบานและเติบโตใหญ่เหมือนพวกลูกทั้งสอง"

จากนั้นสองพี่น้องต่างมองหน้ากันแล้วยิ้มก่อนที่จะโอบกอดกันและกันด้วยความสุข...

